

Dávid megerősíté magát az Úrban és megkérdezte az Urat.

*1.Sám.30,1-8 És történt, hogy amikor Dávid harmadnapon embereivel Siklágba megérkezék, íme az amálekíták betörének a déli vidékre és Siklágba, és levették Siklágot, és felégették azt tűzzel. És fogságba hurcolák az asszonyokat, akik benne voltak, kicsinytől fogva nagyig, senkit nem öltek meg, hanem elhurcolták, és elmentek az ő útjukra. Mikor azért Dávid embereivel együtt a városba érkezék, íme az tűzzel felégettett, feleségeik, fiaik, és lányaik pedig fogságba hurcoltattak. Akkor Dávid és a nép, amely övele volt, felkiáltának és annyira sírának, hogy végre erejük sem volt a sírásra. Dávidnak két felesége is fogságba hurcoltatott, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége. És Dávid igen nagy szorultságba juta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. **Dávid azonban megerősíté magát az Úrban, az ő Istenében.** És mondta Dávid Abjátár papnak, az Akhimélek fiának: Hozd ide nékem az efódot. És Abjátár oda vivé az efódot Dávidhoz. **És megkérdezé Dávid az Urat,** mondván: Üldözsem ezt a sereget? Utolérem őket? És monda néki: Üldözsed, mert bizonyosan utoléred, és szabadulást szerzel.*

Ebből az igeszakaszából két dolgot szeretnék kiemelni.

1. Dávid megerősítette magát az Úrban.
2. Dávid megkérdezte az Urat.

Dávid Siklágban lakott azokkal az emberekkel, akik mellette maradtak a bujdosása idején. Az ige leírja, hogy milyen pusztítást végzett az ellenség. Az egész várost felégették az asszonyokat és a gyerekeket pedig elhurcolták. Gondoljunk bele micsoda veszteség és fájdalom. Úgy tűnt, hogy Dávid emberileg nézve mindent elveszített ami számára értékes volt. Sírt az egész nép és velük együtt ő is, amíg már erejük sem volt a sírásra. Erre mondják azt, hogy itt a vég, teljes csőd. Dávid igen nagy szorultságba jutott. A sok veszteség mellett még az is fenyegette, hogy a nép megkövezi. Kétségbeesítő helyzet, amiből nem látszódott a kimenekedés. Mit olvasunk utána? Dávid azonban megerősíté magát az Úrban, az ő Istenében. Más fordítás szerint: Dávid azonban erőt kapott Istenétől az Úrtól. Testvérek, biztos mi is tapasztaltunk hasonlót, mikor kisebb nagyobb nehézségben elgyengültünk. Vagy amikor fájdalom ért, veszteség és sírtunk. De megtapasztaltuk, hogy valamilyen módon az Úr megerősített és átvitt ezeken. Amikor nem tudtuk azt, hogyan tovább, akár egy betegségben vagy egy szorult helyzetben. Megáll az ige amit olvashatunk: *Eféz. 6,10 Végezetre atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében.* Ez nem csupán egy szép elmélet, hanem ez megtapasztalható gyakorlati módon. Amikor nem önmagunkra, a körülményekre, lefelé nézünk, hanem felfelé a mi Istenünkre. Erről olvashatunk a következő igékben.

Ézs.40,26-31 Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg ki teremté azokat? Ő aki kihozza seregüket szám szerint, mindnyáját néven szólítja, nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjuk sincsen. Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izrael: Elrejtetett az én útam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?! Hát nem tudod és nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el, végére mehetetlen bölcsessége! Erőt ad a megfáradottnak és az erőtlen erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.

Mi azzal számolhatunk, hogy nekünk egy szerető, bölcs Istenünk van. Ő pontosan tudja, hogy mit, hogyan és mikor enged meg az életünkben. Mi lehet, hogy elfáradunk, meglankadunk, de ő nem fárad el, hogy bennünket hordozzon, megerősítsen és neveljen.

Biztos, hogy ebben az évben is lesznek nehezebb időszakok, jönnek próbák is, amikor elfáradunk majd vagy megfáradunk. De nem lefelé kell néznünk, hanem ahogy olvastuk is, felfelé: Tekintsetek fel a magasba.

A másik erőforrásunk Istennek a beszéde, ami olyan mint az élő kenyér. Ami táplál és megerősít. Olvasok egy igeszakaszt erről: *1.Kir.19,7-8 És az Úr angyala eljött másodszor is és megilleté őt, és monda: Kelj fel, egyél, mert erőd felett való utad van. És ő felkelt és evett és ivott és méne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hóreb-ig.*

Illés elkeseredett, félt, hogy mi lesz vele. Isten angyala pedig bátorította, biztatta, hogy egyen. Bennünket is biztat Isten Szelleme, hogy táplálkozzunk az igével, mert abban élet van és erő. Így tudunk járni azon az úton ami előttünk van, ami emberileg erőnk felett való út.

Visszatérve az alapigéhez. Dávid tehát megerősítette magát az Úrban. Mit olvashatunk ezután? Ez nagyon lényeges. Dávid hozta az efódot és megkérdezte az Urat, hogy mit tegyen.

Az Ószövetségben több helyen olvashatunk arról, hogy az efód segítségével keresték az Úr akaratát. Az 1.Sám. 23-ban is olvashatunk erről, amikor szintén Dávid, így kérdezte meg az Urat.

Számomra nagyon hangsúlyos, hogy Dávid ebben a kritikus helyzetben, nem a kardhoz vagy dárdához nyúlt, ami kéznél lett volna, hanem az efódot hozta. Pedig ő egy bátor harcos és hadvezér volt, aki leterített egy medvét, vagy később Góliátot is legyőzte. Amikor az ember nagy bajban, veszélyben van, általában ösztönösen cselekszik, az indulatai és érzelmei mentén. Dávid ebben a kétségbeesítő helyzetben sem a maga feje után ment, hanem megkérdezte az Urat, hogy mit tegyen. Csak azután indult el, miután Isten mondta neki, hogy indulj.

Az Úrban való megerősítés valami ilyet is jelenthet. Erőt kapok arra, hogy félre tudjam tenni a magam érzelmeit, indulatait és így kérdezem meg az Urat.

Testvérek ebben az évben is kérdezzük meg az Urat, keressük az akaratát. Akkor is, amikor természetes hajlamaink szerint kéznél lenne a megoldás, és legyen bátorító Dávid példája.

Ezt a két dolgot akartam kiemelni. 1. Lehet az Úrból erőt meríteni, ahogy Dávid megerősítette magát az Úrban. 2. Lehet az Urat megkérdezni, megkeresni az akaratát, arcát.

Dávid szavaival fejezem be. *Zsolt.34,5-9 Megkerestem az Urat, és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem. Akik őrá néznek, azok felvidulnak és arcuk meg nem pirul. Ez a szegény kiáltott és az Úr meghallgatta és minden bajából kimentette őt. Az Úr angyala táborát jár az őt féltők körül és kiszabadítja őket. Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki őbenne bíz.*

Imádkozzunk:

Mennyei Atyánk! Dáviddal együtt mondhatjuk, boldog az az ember aki benned bíz. Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban Atyánk lettél. Ismerhetünk és szerethetünk téged, mert te előbb szerettél. Köszönjük, hogy meg lehet erősödni benned és lehet erőt meríteni az igédből. Hálásak vagyunk azért, hogy minden helyzetben mehetünk hozzád, megkérdezve téged és keresve az akaratodat. Atyánk, te jól ismersz bennünket. Látod, most is kik vannak nagyon nehéz helyzetben, súlyos terhek, betegségek vagy próbák között. Kérünk érettük, hogy tapasztalják meg a te közelségedet, azt hogy erőt adsz a megfáradtnak és elviszel egészen a célig.

ÁMEN